

NIEODBYTY (3) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg m N nieodbyty (1). ◇ [f N nieodbyta.] ◇ n A nieodbyt(e) (1). ◇ pl G nieodbytych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. odbyć.

I. W funkcji właściwej: *Którego się nie pozbyto, nie wydalony* (1) : Wyrzucią mocnie ty rzeczy
Łożyłko nie odbyte. *FalZioł* V 25v.

II. W funkcji przymiotnika: *Którego nie można się pozbyć, z którego nie można się uwolnić;*
invendibilis Cn (2) : zátym z nieodbytych Ręku fie chce wysłiznąć mocnych iádobitych *GosłCast* 60;
Byś drew do lálá [...] Abo więc szyćzek nie woził do boru/ Bo ich tám pierwey došťátek obfity/ Lecź
nie odbyty. *KlonFlis* E2v.

III. [W funkcji imiesłowu czynnego: *Nie pozbywający się [czego]*: Iełtem ia páni pracowita A cnot
y prac bárzo nie odbyta *SqdParysa* D3.]

Cf **ODBYTY**

ZZa